

YY. ERŐS VÁRUNK AZ ÚRISTEN! * *Írásaim az Útmutatóról* ☞ Egyházi év: * ISTENÉ EGYEDÜL A DICSŐSÉG!
XX. *Függelékek – 8.* 2/2. rész Laikus Magyar Lutheránus *Breviárium* * 96

Írásaim az Útmutatóról – 2/2.

Bizony, igaz a róka mondása a kis hercegnek: „Jól csak a szívével lát az ember”! Ilyenkor jobb, ha leteszi a szemüvegét az olvasó, és úgy ad hálát annak, aki a lelki szemek vakságát érthetetlen, ingyen kegyelméből meggyógyítja; nem azért, mert én keresem őt, hanem, mert ő már régen keres és vár rám, s engedi, hogy rátaláljak minden reggel. Ne adjuk fel olyan könnyen a nekünk szánt aznapi kenyér megtalálását, lehetünk nagyon vakmerőek és bátrak is, mint Jákób: „*Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem*” (1Móz 32,27)! Mi már tudjuk a nevét, hiszen így szólítjuk meg minden nap: Mi Atyánk... (A Heti Útravalót is azért „találtam ki”, hogy a nekünk elkészített drágagyöngyöket hétről-hétre közösen igyekezzünk megtalálni...)

Az ötdimenziós szinopszis estére marad, már csak azért is, mert ehhez előbb el kell olvasni az esti igeszakaszt. Azt is tudhatjuk, ha az Útmutató segítségével olvassuk a Bibliát, akkor négy év alatt minden könyve sorra kerül. A négy evangélium neve fémjelzi ezeket az éveket; ez az egyházi esztendő például „Lukács éve”, mert az ő evangéliuma és „második könyve” kerül sorra. A zsoltárok a négy év vasárnap estéit teszik teljes ünneppé. Jó ilyen sorrendben olvasni a teljes Írást, mert az egyházi év jellege és az evangélista személye határozza meg a folyamatos olvasásra kerülő könyvek listáját. Az igazi meglepetések csak ekkor várhatók! Azt gondolhatnánk, a teljesen függetlenül egy napra került négy ige és a heti vezérlige között nem lehet tartalmi, logikai, vagy akár formai kapcsolat, hiszen mindnek más a rendeltetése és válogatásának szempontja. Csak ne feledkezzünk meg a nagy „Válogatóról”, akinél nincs személyválogatás, és Szentlelke által azt mondja mindig, amit ő akar nekünk mondani! Nem válogathatjuk meg szavait, mit szeretnénk hallani és mikor. Én, ennél az igeolvasási- és hallgatási formánál nem tudok általánosságokat mondani, mert ő mindenkihez egyénként szól. Az a szó, ami most számomra nem sokat mond; neked mindent jelenthet. Ezért csak telepedj le az ő lábaihoz, szívedben az ő igével, és csak ennyit mondj: „*Szólj, URam, mert hallja a te szolgád*” (1Sám 3,9)! Én nem tudom megmondani, hogy az ötből melyik dimenzióban szól neked, de azt tudom, mert megtapasztaltam: „*Ki kétkedőn kutatja őt, / Annak választ nem ad, / De a hívő előtt az Úr / Megfejtí önmagát*” (EÉ 328,2). Lehet, hogy éppen egy régen nem olvasott és hallott; hatodik, hetedik ígét juttat eszedbe, az előző öt kapcsán, vagy azokból valamelyik félmondat, vagy szó gyullad fel szívedben, s beragyogja fényével egész bensődet, ha lehetőséget adsz rá, hogy legyen minek lángra lobbannia. Felette nagy titok ez és mégis valóság; egyedül a Szentírás igéi által beszél velünk az Isten! Jézus is azért lett számunkra Ige, hogy így a miénk lehessen. Az Útmutató csak eszköz, amely nekünk segít; Istent nem köti semmilyen ígerend, ő mégis felhasználhatja, és áldássá teheti életünkben az Útmutató mindennapos szolgálatát.

Ebben a jubileumi évben gondoljuk hálás szívvel azokra is, akik összeállítják, és évről-évre kezünkbe adják ezt a valóban útmutató Útmutatót, amelynek van egy ráadása is. Az utóbbi években értékes olvasmányok is gazdagítják a válogatott ígék gyűjteményét. Ezek valóban, mint a mi válaszaink; lehetnek akár énekek, akár neves, vagy névtelen emberek biznyságtételei. De ne feledjük, hogy bizony csak embereké, akik nem tévedhetetlenek, s szavaik nem azonos értékűek az Isten beszédével! Ezért ebbe az emberi hang-harmóniába néha disszonáns hangok is becsúsznak, de azért van fülünk, hogy halljunk; szemünk, hogy lássunk. Az ige mérlegén mérjük meg minden emberi tanítást, mint reformátorunk tette, s csak ami kiállja a próbát, azt fogadjuk el!

Miért szeretem ezt a „lutheránus” Útmutatót? A hiánya döbbenetére rá valójában, mit is jelent a számomra. Szóval ki nem fejezhető segítség, Isten által igénybevett emberi eszköz, amely csak akkor hatékony és eredményes, ha ő megáldja a rendszeres használatát, és Lelke által megleveníti számomra a nap, mint nap elém kerülő ígétet.

Úgy vélem, a legméltóbb ünneplés az, ha Útmutatóval a kezünkben; Dáviddal együtt napról-napra így könyörgünk Istenhez útmutatásért: „*Utáidat, URam, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem. Gondolj, URam, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak. (...) Jó és igaz az ÚR, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat. Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat. (...) Azt az embert, aki félt az URat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza.*” (Zsolt 25,4–12) – A 275 éves Útmutató küldetésének legnagyobb „eredménye” az lenne, ha olvasói szerte e világon, mindannyian erre a „vélgökövetkezésre” és személyes meggyőződésre jutnának: *Az Úr az én Útmutatóm!*

Garai András

Garai András

HETI LELKI ÚTRAVALÓ ELEMÓZSIA * <https://www.garainyh.hu/garainyh/lelkiutravalo.htm>

JEGYZETEK *

#OrokEletBeszede

Protestáns Szentírás-
fordítások: **RÚF KÁR**

„Simon Péter így felelt: Uram, kihez mennénk? **Örök élet beszéde** van nálad. És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.” (Jn 6,68–69; RÚF)

Evangélikus Énekes-
könyvek: **EÉ EKE**